

ด่วนที่สุด

ที่ สศ ๐๐๐๑/ ๑๕๕๓

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๒ และ ๓ กทม. ๑๐๒๑๕

๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เกี่ยวกับ “การกำหนดนโยบาย
ด้านเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาล”

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเกี่ยวกับการกำหนด
นโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาล จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินการศึกษาและรับฟังความเห็นจาก
ภาคส่วนต่างๆ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐบาลใหม่กับการขับเคลื่อนประเทศอย่างยั่งยืน เพื่อนำมา
สังเคราะห์ และจัดทำเป็นร่างความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคม
เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ในคราวประชุมนัดพิเศษ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ได้มีการพิจารณาร่างความเห็น
และข้อเสนอแนะต่อการกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาล และมีมติเห็นชอบให้เสนอความเห็น
และข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายดังกล่าว ต่อคณะรัฐมนตรี
โดยข้อเสนอแนะนโยบายที่เกี่ยวข้องกับด้านเศรษฐกิจและสังคม สรุปได้ดังนี้

๑. นโยบายการเพิ่มผลิตภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรมรายกลุ่ม
๒. นโยบายแรงงานต่างด้าว
๓. นโยบายพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก
๔. นโยบายการส่งเสริมเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
๕. นโยบายขับเคลื่อนศักยภาพในการแข่งขันรายอุตสาหกรรม
๖. นโยบายโลจิสติกส์แห่งชาติ
๗. นโยบายการส่งเสริมความเข้มแข็งและขีดความสามารถ SMEs ไทยภายใต้บริบทการเปิด AEC
๘. นโยบายการส่งเสริมการค้าชายแดนและการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน

ในภูมิภาคและประเทศที่สาม

๙. นโยบายการพัฒนาภาคการเกษตร
๑๐. การทบทวนระยะเวลาการใช้นโยบายของรัฐบาลที่อาจมีผลกระทบต่อขีดความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๑๑. นโยบายการจัดตั้งหน่วยงานในการป้องกันและเยียวยาภัยพิบัติจากธรรมชาติ
๑๒. นโยบายการรับมือเศรษฐกิจโลกถดถอย
๑๓. การทบทวนนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำ ๓๐๐ บาท แบบขั้นบันไดในการปรับ
๑๔. นโยบายการกำหนดมาตรการรองรับสถานการณ์ด้านเงินเฟ้อ
๑๕. นโยบายปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาล

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ จากนโยบายของพรรคการเมืองต่างๆ ที่ใช้หาเสียงในช่วงก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ผ่านๆ มา พบว่านโยบายส่วนใหญ่เป็นลักษณะการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยใช้เม็ดเงินอัดฉีด ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการเพิ่มราคาสินค้าเกษตร การเพิ่มการใช้จ่ายของภาครัฐ และภาคครัวเรือน ดังนั้น ถ้าหากนโยบายเหล่านี้ถูกนำมากำหนดเป็นนโยบายของรัฐบาลซึ่งจะต้องใช้เม็ดเงินในการอัดฉีดในระยะเวลา ๕ ปี กว่า ๑.๘ ล้านล้านบาท เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ จัดเป็นนโยบายแบบก้าวกระโดด หลายนโยบายเป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทั้งภาคการจ้างแรงงาน กลไกราคาสินค้าเกษตร และกลไกราคาแบบรุนแรง เป็นการเปลี่ยนแปลงแบบ “Change Policy” สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เห็นว่ามีหลายนโยบายเป็นสิ่งที่ดี โดยเฉพาะนโยบายด้านสังคม ทั้งด้านการปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง การแก้ปัญหาคนยากจน การให้ประชาชนเข้าถึงระบบสาธารณสุข และการรักษาพยาบาล รวมถึง ด้านเบี้ยเลี้ยงคนชรา ซึ่งเป็นนโยบายที่ต้องสนับสนุน เพียงแต่ว่าจะมีวิธีการทำอย่างไรจึงไม่ไปกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายงบประมาณของประเทศ

๑.๒ นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศ โดยการยกระดับค่าจ้างให้สูง หากขาดการคำนึงถึงผลิตภาพแรงงาน และขีดความสามารถในการแข่งขัน ในฐานะที่เศรษฐกิจของประเทศไทยพึ่งพิงกับการส่งออกกว่าร้อยละ ๖๕ - ๗๐ มีฐานแรงงานอยู่ในระบบส่งออกทั้งทางตรง และทางอ้อมกว่า ๕.๕ ล้านคน อีกทั้ง การเข้าแทรกแซงการกำหนดราคารับจํานําสินค้าเกษตร โดยเฉพาะข้าว หากขาดการคำนึงถึงราคา ทำให้เกิด ๒ ตลาด คือ ตลาดภายในจะต้องขายราคาต่ำ ขณะที่ราคาส่งออกจะต้องสูง อาจกระทบทำให้เกิดความล้มเหลวในนโยบายของรัฐบาลได้ดังตัวอย่าง จากกรณีการควบคุมราคาแบบ ๒ ราคา เช่น น้ำมันปาล์ม และน้ำตาล ของรัฐบาลที่ผ่านมา เป็นต้น สำหรับนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำ ๓๐๐ บาทนั้น เป็นอัตราที่เหมาะสมหรือไม่ ก็ต้องยอมรับความจริงว่า อัตราค่าจ้างของไทยอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ ภาคแรงงานที่ผ่านมารายได้ต้องอิงอยู่กับการทำงานล่วงเวลา เฉลี่ยวันละ ๓-๔ ชั่วโมง คุณภาพชีวิตของแรงงานไทยจำเป็นที่จะต้องได้รับการแก้ไข แต่การที่ค่าจ้างของไทยอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ ไม่ได้หมายความว่าภาคเอกชน โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) จะสามารถขาย

สินค้าในราคาที่สูงได้ เพราะภาคการผลิตของไทยกว่าร้อยละ ๗๐-๘๐ เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น ขณะที่ภาคการส่งออกก็ยังคงต้องมีการแข่งขันสินค้าราคาถูกลงกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เวียดนาม อินโดนีเซีย บังคลาเทศ อินเดีย และจีน ซึ่งล้วนแต่มีค่าจ้างต่ำกว่าไทย สินค้าของไทยยังเป็นลักษณะของการรับจ้างผลิต เช่น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมรองเท้า อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ฯลฯ ซึ่งมีความอ่อนไหวด้านต้นทุนกับค่าจ้างที่ปรับสูงขึ้นเกินพอดี อาจทำให้อุตสาหกรรมเหล่านี้ได้รับผลกระทบจนอาจต้องเลิกกิจการ

ทั้งนี้ หากรัฐบาลจะมีการดำเนินตามนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำ ๓๐๐ บาท ตามที่หาเสียงไว้ซึ่งเป็นสัญญาประชาคมและอาจจะได้รับการกดดันจากภาคแรงงาน รัฐบาลควรดำเนินการในจังหวัดใหญ่ที่พร้อมก่อน และสำหรับจังหวัดอื่นๆ ให้ค่อยๆ ดำเนินการไปตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งให้อยู่ในดุลยพินิจของไตรภาคีในจังหวัดนั้นๆ ตามระบบ และถ้าจำเป็นต้องประกาศทั่วประเทศ รัฐต้องชดเชยส่วนต่างที่ภาคเอกชนไม่สามารถแบกรับได้ ซึ่งการชดเชยส่วนต่างค่าจ้างอาจทำช่วงระยะเวลา ๒-๓ ปีเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถปรับตัวและไม่ให้ราคาสินค้าปรับตัวสูงขึ้น อีกทั้งให้มีการผลักดันค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแรงงานอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับสถานะการจ้างงาน ซึ่งจะเป็นการแก้ปัญหาระบบค่าจ้างอย่างเป็นรูปธรรม

การจัดทำนโยบายของรัฐบาล จึงต้องคำนึงถึงช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมภายใต้เงื่อนไขและการเปลี่ยนผ่านอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เพื่อที่จะทำให้ภาคการผลิตของไทย และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสามารถปรับตัวได้ เศรษฐกิจของไทยมีความหลากหลาย มีความซับซ้อนส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการรายย่อย และอิงกับการส่งออก ซึ่งต้องมีการแข่งขันเชิงราคาที่สูง การแทรกแซงกลไกราคา โดยเฉพาะต้นทุนการผลิต และค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำของรัฐบาลภายใต้เศรษฐกิจแบบการค้าเสรีจะทำให้ความสามารถในการแข่งขันของไทยลดลง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออก อีกทั้งแนวโน้มนโยบายรัฐสวัสดิการ และประชานิยมของไทย ถือว่าเกือบจะดีที่สุดในโลก ทั้งค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่ารถโดยสาร ค่ารถไฟฟ้า ๓ ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียน ค่าเบี้ยคนชรา ค่าชดเชยสินค้าราคาเกษตร และอีกหลายๆ มาตรการ เป็นสิ่งที่ประชาชนต้องพอใจอย่างแน่นอน แต่คำถามที่ตามมา รัฐบาลจะสามารถนำรายได้จากที่ไหนมาใช้จ่าย อีกทั้งนโยบายส่วนใหญ่ที่เป็นนโยบายระยะยาวต่อเนื่อง เป็นวาระของประเทศ ขณะที่ยังไม่มีนโยบายใด ที่กล่าวถึงการเพิ่มผลผลิตทั้งผลิตภาพแรงงาน ผลิตภาพด้านอุตสาหกรรม ด้านสินค้าการเกษตร รวมถึง ผลิตภาพแรงงานในภาครัฐ เป็นนโยบายที่อาจทำให้ประชาชนต้องพึ่งพาระบบรัฐสวัสดิการอย่างถาวร จะก่อให้เกิดผลเสียต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาวได้

๑.๓ สภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ค่อนข้างมีความกังวลต่อแนวทางการนำนโยบายและโครงการของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งจะต้องมีความระมัดระวัง และคำนึงถึงผลกระทบ และความเสถียรต่อขีดความสามารถในการแข่งขัน และต่อเสถียรภาพทางการเงิน การคลังของประเทศในระยะยาว รัฐบาลควรมีเครื่องมือ และมีการติดตามประเมินผลการใช้เงินให้คุ้มค่า และมีวิธีการป้องกันไม่ให้เกิดการรั่วไหล โดยเฉพาะในโครงการจำนำข้าว การแก่งำไร และคำนึงถึงการแข่งขันอย่างเสมอภาค

กล่าวโดยสรุป การเข้ามาบริหารประเทศของรัฐบาลชุดปัจจุบันจำเป็นต้องใช้ความละเอียดอ่อนและรอบคอบอีกทั้งเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มว่าจะมีการผันผวนทั่วโลก อันเกิดจากปัญหาเศรษฐกิจของสหรัฐฯ และยุโรป อาจมีผลทำให้เศรษฐกิจถดถอยอย่างรุนแรงหลายประเทศ เช่น จีน เกาหลี อินเดีย ได้นำนโยบายตรึงอัตราดอกเบี้ย และการออกมาตรการในการกีดกันเงินเพื่อรวมทั้งการรักษาเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยนและหนี้สาธารณะ ขณะที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ก็มีความกังวลต่อเศรษฐกิจสหรัฐฯ ซึ่งจะกระทบเศรษฐกิจโลกจะกลายเป็นปัจจัยฉุดเศรษฐกิจไทยมากกว่าตามที่หลายฝ่ายประเมินไว้

ดังนั้น นโยบายของรัฐบาลหากจะนำมาใช้จริงก็ขอให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของเศรษฐกิจโลกและสถานะของภาคธุรกิจ โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ซึ่งจะได้รับผลกระทบจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่สูงเกินขอบเขตที่จะรับได้ ซึ่งในที่สุดก็จะมีผลกระทบต่อขีดความสามารถในการส่งออกของสินค้าไทยซึ่งกว่าร้อยละ ๗๐ เป็นสินค้าที่ใช้แรงงานเข้มข้นและมีการแข่งขันสูง ซึ่งภาคการส่งออกเกี่ยวพันต่อเนื่องไปถึงสินค้าเกษตรแปรรูป มีแรงงานซึ่งอยู่ในภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และภาคเกษตร มีจำนวนมาก และการนำนโยบายของรัฐบาลมาใช้ จึงควรเลือกนโยบายที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ส่วนนโยบายที่สามารถชะลอได้โดยเฉพาะนโยบายที่เพิ่มต้นทุนการผลิตหรือนโยบายที่อาจมีผลกระทบต่อขีดความสามารถในระยะยาวควรจะมีการทบทวนหรือปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และจัดทำเป็นแผนที่นำทาง (Road Map) ที่มีระยะเวลาที่ชัดเจนเพื่อให้ภาคการผลิตมีระยะเวลาเปลี่ยนผ่านและปรับตัวซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนของเศรษฐกิจไทย

๒. ความเห็นและข้อเสนอแนะด้านนโยบายต่าง ๆ มีดังนี้

๒.๑ นโยบายการเพิ่มผลิตภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรมรายกลุ่ม

การเพิ่มผลิตภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรมรายกลุ่ม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ต้องใช้แรงงานเข้มข้น ซึ่งการเพิ่มผลิตภาพอย่างเป็นรูปธรรมต้องมีการเสริมสร้างทักษะและจัดหาเทคโนโลยี เครื่องจักรที่เหมาะสม และการวิเคราะห์จัดหาหรือปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีและการใช้เทคโนโลยีแต่ละภาคอุตสาหกรรมรวมถึงภาคอุตสาหกรรมเกษตร

๒.๒ นโยบายแรงงานต่างด้าว

ประเทศไทยเข้าสู่สภาวะขาดแคลนแรงงาน เห็นได้จากอัตราการว่างงานต่ำกว่าร้อยละ ๐.๘ และมีแนวโน้มจะต่ำไปสู่ร้อยละ ๐.๖๕ การปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมไปสู่ Skill, Technology and Innovation Industry (STI Industry) ต้องการระยะเวลาในการเปลี่ยนผ่าน จำเป็นที่จะต้องมีการใช้แรงงานต่างด้าวเข้ามาในระบบการผลิต โดยต้องจัดเป็นวาระแห่งชาติ โดยมีการนำแรงงานต่างด้าวนอกระบบเข้าสู่ระบบการผลิต มีการกำหนดพื้นที่และหรือลักษณะงานที่ให้ทำหรือไม่ให้ทำชัดเจน ปัญหาแรงงานต่างด้าวเป็นปัญหาที่ยืดเยื้อมาช้านาน ต้องรีบดำเนินการจัดทำเป็นยุทธศาสตร์ชาติให้ชัดเจน โดย

(๑) ผลักดันให้เกิดศูนย์การให้บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) เพื่อจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองอย่างเป็นระบบ ตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว โดยใช้ฐานข้อมูลและทะเบียนประวัติที่ชัดเจน และตรวจสอบได้ตลอดเวลา เพื่อความคล่องตัวและความมีประสิทธิภาพในการทำงาน

(๒) เปิดโอกาสให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศไทย เช่น อินโดนีเซีย ศรีลังกา อินเดีย และบังคลาเทศ เป็นต้น เพื่อให้มีการแข่งขันมากขึ้นในระหว่างแรงงานต่างด้าวด้วยกัน และมีทางเลือกสำหรับนายจ้างมากขึ้น

(๓) เร่งรัดการออกกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้เกี่ยวกับการจัดระบบแรงงานต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาทำงานในลักษณะเข้ามา-เย็นกลับ และตามฤดูกาลที่เป็นรูปธรรม เช่น โดยให้กระทรวงแรงงานจัดทำบัตร smart card สำหรับแรงงานต่างด้าวประเภทเข้ามา-เย็นกลับ และตามฤดูกาลมาใช้ โดยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการใช้บัตร smart card ให้นายจ้างที่จ้างแรงงานต่างด้าวเป็นผู้จ่าย หรือให้แรงงานต่างด้าวเป็นผู้จ่ายเอง เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ในมาตรา ๑๔ ให้มีผลบังคับใช้เป็นรูปธรรม

(๔) ให้เข้มงวดการเปลี่ยนนายจ้างของแรงงานต่างด้าวในทางปฏิบัติ เฉพาะกรณีที่มีเหตุจำเป็น เช่น ภูคนายจ้างทารุณกรรม หรือนายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ในกรณีที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงนายจ้างให้นายจ้างใหม่เป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายต่างๆ แทนนายจ้างเดิม รวมถึงภาระค่าประกันแรงงานต่างด้าวที่เปลี่ยนนายจ้างด้วย

(๕) ควรสร้างความตระหนักว่าแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาและมีใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) อย่างถูกต้องตามกฎหมาย เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องยอมรับสำหรับภาคการผลิตไทย และผลักดันให้เกิดการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าว เพื่อไม่เป็นภาระต่อสังคมและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้กับประเทศไทยต่อไป

๒.๓ นโยบายด้านพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก

(๑) พลังงานไฟฟ้าและพลังงานด้านขนส่ง รัฐบาลจะต้องกำหนดนโยบายที่ชัดเจน ดังนี้

(๑.๑) ด้านพลังงานในภาคอุตสาหกรรม รัฐควรส่งเสริมให้มีการนำเศษชีวมวล จากภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม มาใช้เป็นพลังงานในภาคอุตสาหกรรม

(๑.๒) ด้านพลังงานในภาคขนส่ง การใช้ก๊าซธรรมชาติสำหรับยานยนต์ (Natural Gas for Vehicles : NGV) หรือไบโอดีเซล ก๊าซโซฮอลล์ ภาครัฐจะต้องมีความชัดเจน เนื่องจากนโยบายด้านพลังงานทดแทนในภาคขนส่งที่ผ่านมา รัฐบาลขาดความชัดเจน โดยเฉพาะไบโอดีเซล และ NGV รวมถึงการใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (Liquid Petroleum Gas : LPG) ในรถยนต์ส่วนบุคคลและรถบริการสาธารณะ

(๑.๓) ด้านพืชพลังงานที่เกี่ยวกับอาหาร จะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ว่าพืชพลังงานประเภทใดบ้างที่จะนำมาใช้สำหรับด้านพลังงาน และพืชชนิดใดบ้างใช้เป็นอาหาร หากยังไม่ชัดเจนอนาคตจะทำให้ประเทศไทย มีต้นทุนด้านอาหารที่สูง เพราะเกษตรกรจะใช้พื้นที่เพื่อปลูกพืชพลังงานเพิ่มมากขึ้น

(๑.๔) ด้านการใช้พลังงานธรรมชาติ ได้แก่ พลังงานแสงอาทิตย์ ลม และน้ำ โดยเฉพาะด้านกระแสไฟฟ้าประเทศไทยต้องพึ่งพาเพื่อนบ้าน ควรกำหนดยุทธศาสตร์ระยะยาวให้ชัดเจน

(๒) นโยบายด้านพลังงานทดแทน

เนื่องจากปัจจุบัน พลังงานทางเลือกและพลังงานทดแทนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อความต้องการใช้พลังงานฟอสซิล รัฐบาลจึงต้องมีนโยบาย จุดยืน การเลือกและกำหนดนโยบายที่ชัดเจนต่ออนาคตพลังงานของชาติ ทั้งนี้ เพื่อให้มีพลังงานใช้อย่างพอเพียงและยั่งยืน ดังนี้

(๒.๑) รัฐต้องส่งเสริมให้มีการนำเศษหรือของเหลือชีวมวลจากภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมมาผลิตเป็นพลังงาน ซึ่งในระยะยาวรัฐควรสนับสนุนอย่างต่อเนื่องให้เป็นอุตสาหกรรมผลิตพลังงานทางเลือกที่สำคัญของประเทศ

(๒.๒) รัฐต้องมีจุดยืนและนโยบายการใช้พลังงานในภาคการขนส่งระยะยาวจาก ก๊าซ NGV ก๊าซโซฮอว์ และไบโอดีเซล ที่ชัดเจน รวมถึงมีข้อกำหนดและขอบเขตที่ชัดเจนว่าด้วยการนำก๊าซ LPG เข้ามาใช้เพื่อการขนส่งส่วนบุคคลและสาธารณะ

(๒.๓) รัฐต้องกำหนดกรอบและขอบเขตทางเลือกการใช้พลังงานจากพืชและพืชที่ใช้เป็นอาหารให้ชัดเจนโดยคำนึงถึงการจัดโซนพื้นที่เพาะปลูกที่เป็นพืชพลังงานและพืชอาหารเพื่อป้องกันปัญหาความไม่สมดุลในเรื่องนี้จะก่อให้เกิดการขาดแคลนพลังงานและอาหารอย่างรุนแรงได้

(๒.๔) รัฐต้องมีนโยบายที่กำหนดสัดส่วนที่สมดุลต่อการพึ่งพาพลังงานจากต่างประเทศ และการแสวงหาหรือสร้างพลังงานเอง ไม่ว่าจะเป็นพลังงานน้ำ ลม และแสงแดด โดยเฉพาะส่งเสริมให้ทุกชุมชนมีการผลิตพลังงานทดแทนได้อย่างเต็มศักยภาพของชุมชน

(๒.๕) รัฐต้องสนับสนุนงานวิจัยด้านการมีพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกทุกรูปแบบที่มีความเหมาะสมต่อประเทศ ได้แก่ พืชพลังงาน แสงแดด น้ำ ลม พลังงานชีวมวล เป็นต้น รวมทั้ง กระจายรายได้ให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการเป็นเจ้าของกิจการด้านพลังงานโดยรัฐมีมาตรการส่งเสริมอย่างเต็มที่

ทั้งนี้ รัฐต้องให้ความสำคัญกับมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ “ ... การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชน และจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน รวมทั้งได้ให้องค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพและผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้านสุขภาพ ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการดังกล่าว...” และควรให้ความสำคัญในการพัฒนาวิธีการจัดการและส่งเสริมงบประมาณในการบริหารจัดการชีวมวลเพื่อใช้เป็นพลังงาน ควรสนับสนุนกฎระเบียบที่จะให้มีการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชน และการส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อมโดยให้มีความเข้มงวด

ในการจัดทำประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment : EIA) และ การประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ (Health Impact Assessment : HIA)

๒.๔ นโยบายด้านการส่งเสริมเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

(๑) การส่งเสริมเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ด้วยการกำหนดพื้นที่เป้าหมายเมืองชายแดนที่มีศักยภาพในการกำหนดให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษอุตสาหกรรมชายแดน เพื่อให้อุตสาหกรรมที่ต้องพึ่งพิงแรงงานเข้มข้นสามารถย้ายฐานการผลิตไปอยู่ตามตะเข็บชายแดนในเมืองที่มีศักยภาพ เช่น อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก บ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรี อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ฯลฯ โดยให้มีการจัดระบบแรงงานต่างด้าวแบบเข้าไปเย็นกลับ และโครงสร้างพื้นฐานที่จะเป็นการเปิดด่านชายแดน ในฐานะเป็น Gate Way ของประเทศ ยกกระดับด่านชายแดนที่มีศักยภาพให้เป็น Gate Way และส่งเสริมให้เป็น Border Town คือเมืองเศรษฐกิจชายแดน เพื่อในการจัดทำผังเมืองอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวและโลจิสติกส์ โดยการพัฒนาเมืองต้นแบบ Model Town

(๒) รัฐต้องให้ความสำคัญกับผลกระทบข้ามพรมแดนระหว่างประเทศอันเกิดจากการลงทุนสร้างโรงงานที่อยู่ตามชายแดน เช่น การสร้างโรงไฟฟ้า หรือ สร้างเขื่อนในชายแดนของประเทศเพื่อนบ้าน และมีผลกระทบต่อประชาชนตามแนวตะเข็บชายแดนของทั้ง ๒ ประเทศ

(๓) รัฐต้องให้ความสำคัญกับผลกระทบอันเกิดจากการตัดถนนเชื่อมต่อเขตการค้าชายแดนที่กระทบต่อเขตอุทยานหรือเขตป่าสงวน

(๔) รัฐต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ คำสั่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ในส่วนที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียน

๒.๕ นโยบายด้านขับเคลื่อนศักยภาพในการแข่งขันรายอุตสาหกรรม

(๑) โดยการกำหนดประเภทอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ในการสร้างอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสูง (Niche Industry) เช่น การส่งเสริมให้อุตสาหกรรมอาหารไปสู่การเป็นครัวโลก กลุ่มยานยนต์ กลุ่มยางและผลิตภัณฑ์จากยาง อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรมต่อเรือ อุตสาหกรรมไลฟ์สไตล์ ฯลฯ โดยอุตสาหกรรมเหล่านี้จะต้องกำหนด ทิศทาง และเป้าหมายที่ต้องการ โดยต้องทำเป็นแผนปฏิบัติการและให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาเป็นพันธมิตร ดังเช่น สถาบันอาหาร สถาบันสิ่งทอ ฯลฯ

(๒) รัฐต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ คำสั่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ในส่วนที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียน

๒.๖ นโยบายด้านโลจิสติกส์แห่งชาติ

(๑) รัฐจะต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อให้มีการขับเคลื่อนด้าน โลจิสติกส์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ต้นทุนที่ต่ำสอดคล้องกับการเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค และการเชื่อมโยงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) และ (Greater Mekong Subregion : GMS) โดยเสนอให้มีการปรับปรุงโครงสร้างคณะกรรมการ พาณิชยนาวี และ คณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของ ประเทศ (กบส.) ให้มีการบูรณาการ มีเจ้าภาพ และมีการติดตามประเมินผล รวมถึงการส่งเสริมให้ มีรถไฟฟ้าและรถไฟความเร็วสูงเป็นเครือข่ายครอบคลุมทั่วประเทศ

(๒) การใช้ศักยภาพของทะเลอันดามันทางภาคใต้ เช่น การสร้างท่าเรือปากบารา สำหรับการขนส่ง และเชื่อมต่อสะพานเศรษฐกิจ (Land bridge) ไปสู่ฝั่งอ่าวไทย

๒.๗ นโยบายด้านการส่งเสริมความเข้มแข็งและขีดความสามารถ SMEs ไทยภายใต้ บริบทการเปิด AEC

(๑) ด้วยการส่งเสริมทั้งด้านทักษะ เทคโนโลยี นวัตกรรม ทุน และการส่งเสริมให้ SMEs ไทยไปลงทุนประเทศเพื่อนบ้าน ที่มีต้นทุนการผลิตต่ำกว่าในประเทศไทย จัดให้มีกองทุน SME FUND อย่างจริงจัง รวมทั้งการปรับโครงสร้าง สสว. BOI SMEs Bank ธนาคารออมสิน และ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้มีความบูรณาการและผลักดันศักยภาพของ SMEs ไทย อัจฉริยะระดับ ให้มีหน่วยงานของรัฐเป็นเจ้าภาพ

(๒) โครงการครัวไทยสู่ครัวโลก (Kitchen of the world) โดยมุ่งส่งเสริมให้ อาหารไทยเป็นหนึ่งในอาหารที่ได้รับความนิยมไปทั่วโลก พร้อมทั้งสนับสนุน การเปิดธุรกิจ ร้านอาหารไทยในต่างประเทศให้มีมาตรฐานสากล

(๓) รัฐต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ คำสั่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ในส่วนที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียน

๒.๘ นโยบายด้านการส่งเสริมการค้าชายแดนและการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคและประเทศที่สาม

(๑) การค้าชายแดนในปัจจุบันได้ยกระดับไปสู่การค้าข้ามแดน เนื่องจากการขนส่งสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้านมีแนวโน้มใช้การขนส่งทางถนน และจะมีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้นในอนาคต การค้ากับประเทศเพื่อนบ้านทางถนนใน ๒ ปีข้างหน้าอาจมีมูลค่าใกล้เคียง ๑ ล้านล้านบาท โดยเฉพาะประเทศ GMS ปัจจุบันมีหน่วยของรัฐที่เกี่ยวข้อง ขาดการบูรณาการกันและขาดเอกภาพ จึงควรจัดตั้งเป็นกรมการค้าข้ามแดน (ไม่ใช่ชายแดน) สังกัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นหน่วยงานส่งเสริมการส่งออกนำเข้าสำหรับสินค้าที่มีการขนส่งทางถนน ทั้งค้าชายแดนและข้ามแดนไปสู่ประเทศเพื่อนบ้านซึ่งดูแลถึงภาคบริการโลจิสติกส์ ทำหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาและอำนวยความสะดวกทางการค้า และเป็นหน่วยงานในการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาการค้าอย่างเป็นเอกภาพ และควรให้ทำหน้าที่เลขานุการในคณะกรรมการพัฒนาประเทศเพื่อนบ้าน (คพบ.)

(๒) รัฐต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ คำสั่งเดิมในส่วนที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียน

๒.๙ นโยบายด้านการพัฒนาภาคการเกษตร

(๑) การพัฒนาองค์กรเกษตรกร สหกรณ์ภาคการเกษตรให้มีความเข้มแข็ง การพัฒนาอาชีพของเกษตรกรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง จัดให้มีการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมให้กับเกษตรกรอย่างทั่วถึง และการจัดการหนี้สินเกษตรกรโดยยึดหลักการรักษาที่ดินทำกินให้เกษตรกร

(๒) การจัดสรรที่ทำกินให้กับเกษตรกรที่ไร้ที่ทำกินเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

(๓) การส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุนกับสถาบันการเงินที่ไม่ต้องยึดหลักความเสี่ยงแบบเดียวกับภาครัฐกิจและอุตสาหกรรม เนื่องจาก ความเสี่ยงของภาคเกษตรขึ้นอยู่กับธรรมชาติเป็นหลัก

(๔) การมีหลักประกันหรือกองทุนเพื่อชดเชยความเสียหายจากภัยธรรมชาติให้กับเกษตรกรหากประสบภัยธรรมชาติ เพื่อให้เกิดความมั่นคงในชีวิตและอาชีพของเกษตรกร

(๕) การรักษาสมดุลระหว่างพืชพลังงานกับพืชอาหาร ให้มีความสมดุลระหว่างความมั่นคงด้านพลังงานและความมั่นคงด้านอาหาร

(๖) การจัดทำยุทธศาสตร์ภาคเกษตรรองรับวิกฤตเศรษฐกิจรอบใหม่ เนื่องจากภาคเกษตรจะเป็นภาคที่รองรับวิกฤตเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ โดยภาคเกษตรจะเป็นภาคที่รองรับแรงงานจากภาคอุตสาหกรรมและบริการ

(๗) การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร โดยการส่งเสริมการแปรรูปและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคเกษตร ปรับตัวให้ภาคเกษตรไทยจากเดิมที่เน้นขายสินค้าเกษตรเชิงวัตถุดิบ มาเป็นผู้นำผู้บริหารตลาดอาหารและธุรกิจต่อเนื่องภาคเกษตร

(๘) การเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต โดยการพัฒนาและส่งเสริมการใช้เครื่องทุ่นแรงขนาดเล็กที่เหมาะสมในไร่นา เพื่อลดค่าใช้จ่ายแรงงานคนที่ขาดแคลน

(๙) รัฐต้องบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการทำการเกษตร

๒.๑๐ การทบทวนระยะเวลาการใช้นโยบายของรัฐบาลที่อาจมีผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

นโยบายของพรรคร่วมรัฐบาลหลายนโยบายเป็นสิ่งที่ดี แต่การเปลี่ยนผ่านต้องมีขั้นมีตอนรวมถึงการเยียวยาช่วยเหลือภาคธุรกิจบางกลุ่มที่ได้รับผลกระทบ อีกทั้งภาคเศรษฐกิจไทยมีหลายระดับหลากหลายมิติ มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่แตกต่างกัน ประเทศไทยต้องพึงพิงการส่งออก ราคาสินค้าต้องมีการแข่งขัน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจขอให้รัฐบาลมีการทบทวน โดยเฉพาะการแทรกแซงกลไกราคา และต้นทุนการผลิต จะเป็นการลดขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจของไทย

๒.๑๑ นโยบายการจัดตั้งหน่วยงานในการป้องกันและเยียวยาภัยพิบัติจากธรรมชาติ

(๑) ปัจจุบันภัยธรรมชาติ น้ำท่วมภัยแล้ง แผ่นดินไหว จัดเป็นความเสี่ยงต่อประชาชนและภาคธุรกิจ หน่วยงานที่ดูแลช่วยเหลือบริหารจัดการกระจาย ขาดความบูรณาการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์เฉพาะหน้า จึงควรจัดตั้งหน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพซึ่งควรเป็นหน่วยงานระดับกระทรวงหรือองค์กรอิสระ โดยให้มีแผนงานในการใช้งบประมาณที่ชัดเจน และดำเนินงานบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการแก้ปัญหาการป้องกัน และให้การช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ ครอบคลุมในทุกมิติของความเสียหายที่จะเกิดขึ้น ทั้งภาคโลจิสติกส์ การผลิต เศรษฐกิจ และสังคม

(๒) ควรมีการจัดการลุ่มน้ำอย่างบูรณาการ โดยบริหารจัดการเป็นกลุ่มลุ่มน้ำ มีการวางผังน้ำ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (ภาคราชการ ภาคเกษตร

ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ ภาคประชาชนทั่วไป) เพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยพิบัติ ทั้งภัยน้ำท่วม ภัยแล้ง และมลพิษทางน้ำ

(๓) รัฐต้องมีการประเมินความอ่อนแอ ความเปราะบาง (Vulnerability Assessment) ของชุมชนต่อความเสี่ยงด้านภัยธรรมชาติ เพื่อให้การปรับตัวของชุมชน มีความสอดคล้องกันสถานการณ์ เหมาะสมกับวิถีและชุมชนของไทย

(๔) พัฒนากลไกการสื่อสารที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และความสามารถในการใช้งาน รวมถึงเตรียมความพร้อมของชุมชนในพื้นที่เสี่ยงภัย ตลอดจนบุคลากร เครื่องมือ ด้านการเตือนภัยให้มีสมรรถนะสูงเพื่อป้องกันและให้พร้อมรับกับภัยธรรมชาติ

(๕) ควรปรับปรุง โครงสร้าง บทบาท อำนาจ หน้าที่ ของคณะกรรมการลุ่มน้ำ เพื่อให้สามารถดำเนินงานในการบริหารจัดการลุ่มน้ำให้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑๒ นโยบายการรับมือเศรษฐกิจโลกถดถอย

แนวโน้มเศรษฐกิจจะมีการชะลอตัวและถดถอยต่อเนื่องอย่างน้อย ๒-๓ ปี และอาจกระทบเป็นวงกว้าง ขอให้รัฐบาลมีการเตรียมมาตรการและหรือสำรองเครื่องมือการเงินการคลัง สำหรับใช้ในการกระตุ้นเศรษฐกิจและเยียวยาภาคเศรษฐกิจ ประกอบด้วย

(๑) นโยบายทบทวนโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ หรือมาตรการทางภาษี มาตรการทางการเงินที่ไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน ขอให้รัฐบาลชะลอไว้ก่อนเพื่อใช้ในสถานการณ์ที่จำเป็นหากเศรษฐกิจโลกถดถอยซึ่งจะกระทบการส่งออก และการท่องเที่ยวอย่างรุนแรง ขอให้รัฐบาลเตรียมมาตรการการรับมือเป็นขั้นเป็นตอน การดูแลเงินทุนเคลื่อนย้าย เพื่อป้องกันการผันผวนในตลาดทุนและอัตราแลกเปลี่ยน

(๒) การเตรียมมาตรการช่วยเหลือภาคการผลิต หากจะต้องมีการลดการจ้างงาน จากการศึกษาส่งออกต้องได้รับผลกระทบ

(๓) การหามาตรการร่วมกันในระดับภูมิภาค โดยการจัดทำเป็นนโยบายความร่วมมือระดับภูมิภาค (Policy Collaborate)

(๔) ขอให้ภาครัฐวางมาตรการรองรับการผันผวนของราคาน้ำมัน ซึ่งเกิดจากปัญหาราคาน้ำมันโลกมีการปรับตัวสูงขึ้น ยังเป็นข้อกังวลของภาคธุรกิจหากยกเลิกกองทุนน้ำมัน

โดยเฉพาะสถานการณ์ราคาน้ำมันซึ่งมีการปรับตัวสูงขึ้น อันเกิดจากปัญหาความไม่สงบในภูมิภาค ตะวันออกกลาง และภูมิภาคแอฟริกาตอนเหนือ

(๕) รัฐบาลควรแก้ไขภาพลักษณ์ให้ต่างชาติมีความเชื่อมั่นในการลงทุน

๒. ๑๓ การทบทวนนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำ ๓๐๐ บาทแบบขั้นบันไดในการปรับ

หากรัฐบาลจะดำเนินนโยบายดังกล่าวควรจะให้ระยะเวลาก้าวขึ้นไปเป็นขั้นบันได หรือให้เอกชนรับส่วนหนึ่งและรัฐบาลชดเชยในรูปแบบของค่าครองชีพอาจจะโอนเงินผ่าน นายจ้างหรือ โอนเงินเข้าผ่านทางประกันสังคมให้กับลูกจ้างโดยตรง และเงินค่าครองชีพนี้ จะทยอยลดลงโดยให้เป็นภาระของภาคเอกชนภายใน ๓ ปี หากรัฐบาลจะให้เอกชนรับทีเดียวจะทำให้อุตสาหกรรมที่พึ่งพิงแรงงานเข้มข้นได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง และเรื่องภาษีนิติบุคคลหาก จะทำต้องไม่ใช่สิ่งแลกเปลี่ยนการเพิ่มค่าจ้าง เพราะผู้ที่ได้ประโยชน์คือกลุ่มอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เพียงไม่กี่กลุ่มขณะที่ SMEs ยิ่งจะเป็นการเพิ่มความเหลื่อมล้ำและลดขีดความสามารถในการแข่งขัน ของ SMEs อนึ่งรัฐบาลจะต้องเร่งนำอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน ในแต่ละสาขาอาชีพ มาใช้ โดยจะต้องมีระบบการอบรม การเทียบโอนประสบการณ์อย่างเป็นระบบ โดยการพัฒนา ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อเป็นสถานที่ใช้ทดสอบ วัดความรู้ระดับมาตรฐานวิชาชีพ ไทย รวมทั้งปรับหลักสูตรการเรียน การสอนให้สอดคล้องกับความต้องการสถานประกอบการ ซึ่งจะเป็นการแก้ปัญหาด้านค่าจ้างแรงงานอย่างยั่งยืน

๒.๑๔ นโยบายการกำหนดมาตรการรองรับสถานการณ์ด้านเงินเฟ้อ

สถานการณ์ด้านเงินเฟ้อซึ่งอาจเกิดจากการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลซึ่งใช้ งบประมาณเป็นจำนวนมากจะส่งผลทำให้อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ กัดดันทำให้ ต้นทุนการผลิตมีการปรับตัวสูงขึ้นและส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (เฉพาะต้นทุนการผลิตรวมการปรับค่าแรง ๓๐๐ บาทต่อวัน ทำให้ต้นทุนการผลิตรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒ - ๑๖)

๒.๑๕ นโยบายการปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ

กฎหมายหลายฉบับใช้มาตั้งแต่อดีตมีความล้าสมัย ไม่รองรับกับสถานะเศรษฐกิจ ในปัจจุบัน ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกอบด้วย ภาครัฐ ภาคเอกชน โดยให้มีหน่วยงานราชการเป็นเจ้าภาพและเป็นเลขานุการ และควรมีการกำหนด กรอบระยะเวลาที่ชัดเจน

๒.๑๖ นโยบายด้านการกีฬาและนันทนาการ

(๑) จัดระบบบริหารจัดการกีฬาให้เป็นเอกภาพ โดยจัดตั้งคณะกรรมการกีฬาแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ กำกับ ดูแลและสนับสนุน การปฏิบัติงานตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) จัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติ และให้มีวิทยาเขตกระจายไปทั่วทุกภูมิภาค

(๓) ส่งเสริมขยายกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ อย่างกว้างขวาง

๒.๑๗ นโยบายการสร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจภาคบริการและการท่องเที่ยว

(๑) พัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ภาคบริการและการท่องเที่ยวให้เข้มแข็ง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน และการเข้าสู่ตลาดของประเทศในกลุ่มอาเซียน จัดตั้งระบบกองทุนเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs โดยตรง ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น และสนับสนุนการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ทรัพย์สินทางปัญญา

(๒) เตรียมความพร้อมรับมือในภาคบริการด้านการท่องเที่ยว และธุรกิจเกี่ยวเนื่อง ดังนี้

(๒.๑) มุ่งสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้ประกอบการ ในการปฏิบัติตามข้อตกลงของ AEC และเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการเข้าสู่ AEC

(๒.๒) ผลิตบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ให้ตรงกับความต้องการของตลาด โดยปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการสร้างโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาของกลุ่มประเทศอาเซียน การให้บริการมาตรฐานวิชาชีพ และการบริหารจัดการธุรกิจท่องเที่ยวมากขึ้น

(๒.๓) พัฒนาผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้มีความพร้อมในด้านการบริหารจัดการ และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน

(๒.๔) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มขีดความสามารถบริการ โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คุณภาพการบริการ กิจกรรมท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับศักยภาพเชิงวัฒนธรรม และทรัพยากรธรรมชาติในแต่ละพื้นที่

(๒.๕) ฟื้นฟูและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ มุ่งเน้นอัตลักษณ์ท้องถิ่นเพื่อสร้างความเป็นตัวตนของแต่ละพื้นที่ให้เกิดความโดดเด่น และเกิดการกระจายรายได้การท่องเที่ยวไปยังทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมให้จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชนและชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ เพิ่มขึ้น

(๒.๖) สร้างภูมิคุ้มกันให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย โดยมุ่งเน้นผู้ประกอบการให้ดำเนินธุรกิจโดยมีความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) มากยิ่งขึ้น เน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๒.๗) ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมในแต่ละพื้นที่ โดยเน้นความร่วมมือแบบไตรภาคี [(รัฐ/ส่วนกลาง/ส่วนท้องถิ่น)/เอกชน/ผู้ประกอบการ และชุมชน/ประชาชน] ให้เกิดขึ้นในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การวางยุทธศาสตร์ การกำหนดงบประมาณ การร่วมดำเนินการ และการร่วมติดตามผล

(๓) ปฏิรูปการศึกษาและและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในลักษณะเฉพาะทางมากขึ้น ให้สอดคล้องกับความต้องการสาขาบริการไทยที่มีศักยภาพ เช่น บุคลากรทางการแพทย์ บัญชี วิศวกร เป็นต้น

(๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เกิดความสะดวกและเชื่อมโยงกันได้อย่างเป็นระบบ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมด้านการค้า การบริการและการท่องเที่ยว

๒.๑๘ นโยบายด้านสังคม

รัฐจะต้องกำหนดนโยบายด้านสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำของประชาชนในด้านการศึกษา การเข้าถึงบริการของรัฐ และเห็นควรให้รัฐส่งเสริมให้ประชาชนป้องกันโรค ให้มีมาตรฐานในการรักษาโรคเป็นมาตรฐานเดียวกันกับทุกคน ให้มีนโยบายระบบสวัสดิการทุกกลุ่มคน และนโยบายสำคัญอื่นๆ ซึ่งได้แก่

(๑) ด้านการศึกษา

รัฐจะต้องปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๖๑) โดยนำพุทธปรัชญาการศึกษา ปรัชญาการศึกษาในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาประยุกต์ใช้ ปฏิรูปให้การศึกษาเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนาคนให้

มีคุณภาพและคุณธรรม พัฒนาสังคมให้มีความสงบเรียบร้อย พัฒนาประเทศชาติให้มีความมั่นคงในทุกด้าน และเห็นควรให้มีการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ

โดยที่สิ่งที่เร่งด่วนขณะนี้คือการพัฒนาคุณลักษณะของเยาวชนไทย ให้พร้อมก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเฉพาะความพร้อมด้านภาษา เพื่อการสื่อสารและการใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น

- นโยบายการแจกคอมพิวเตอร์แบบพกพา (Tablet Personal Computer) ให้กับนักเรียน รัฐบาลต้องเตรียมความพร้อมของผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครอง นอกจากนี้ เน้นการสอนให้ความรู้ทางด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมตั้งแต่ระดับมัธยม อุดมศึกษา มหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาศักยภาพของ “คน” ให้มีคุณภาพ เก่งดีฉลาดและมีคุณภาพและส่งเสริมการวิจัย ในด้านต่างๆ เพื่อเป็นข้อมูล และแก้ไขปัญหาในการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ

- วางแผนการผลิตกำลังคนทางการศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ซึ่งขณะนี้ประเทศไทยขาดแรงงานกำลังคนชั้นกลางเพราะฉะนั้นต้องส่งเสริมการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาในอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้น รวมทั้ง ปรับทัศนคติในการเรียนต่ออาชีวศึกษาของทุกภาคส่วน เช่น แนะแนวการประกอบอาชีพตั้งแต่ นักเรียนเริ่มเข้าสู่การศึกษาในระดับต้น

พร้อมทั้ง ส่งเสริมการพัฒนางานวิจัย ให้สอดคล้องกับลำดับความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาประเทศ เช่น วิจัยด้านการศึกษา วิจัยด้านสื่อเทคโนโลยี เป็นต้น

(๒) ด้านศาสนา

รัฐจะต้องส่งเสริมสถาบันศาสนา โดยเฉพาะพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติ ให้มีความเข้มแข็ง ทั้งในด้านวัตถุ ศาสนพิธี ศาสนบุคคล และศาสนธรรม ส่งเสริมให้สถาบันศาสนามีบทบาทยิ่งขึ้นในการพัฒนาคน สังคม และประเทศชาติ ให้ประชาชนมีหลักธรรมของศาสนาเป็นที่พึ่งและเป็นภูมิคุ้มกัน

(๓) ด้านวัฒนธรรม

รัฐจะต้องอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติ ทั้งวัฒนธรรมด้านวัตถุ และวัฒนธรรมด้านจิตใจ รวมทั้งส่งเสริมวัฒนธรรมที่พึงประสงค์โดยเฉพาะวัฒนธรรมเกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ วัฒนธรรมประชาธิปไตย วัฒนธรรมการดำรงชีวิต วัฒนธรรมการทำงาน วัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน

(๔) ด้านการต่อต้านการทุจริต

(๔.๑) รัฐจะต้องกำหนดนโยบายการต่อต้านการทุจริตเป็นนโยบายของชาติ และวาระของชาติ โดยการระดมสรรพกำลังของทุกภาคส่วนในสังคมให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการทุจริต ซึ่งเป็นปัญหาสังคมที่ร้ายแรง โดยจะกำหนดยุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพ เช่น ยุทธศาสตร์ในการป้องกัน ยุทธศาสตร์ในการปราบปราม ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ยุทธศาสตร์ด้านศาสนาและวัฒนธรรม

(๔.๒) รัฐต้องนำหลักธรรมาภิบาลมาเป็นแนวทางในการบริหารงานในทุกๆ ด้านอย่างเป็นรูปธรรม โดยที่บทบาทของรัฐที่สำคัญนั้น คือ รัฐเป็นผู้มีบทบาทในการวางรากฐาน และรักษากฎระเบียบต่างๆ การสร้างธรรมาภิบาลของรัฐนั้นจำเป็นต้องอาศัยระบบการจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ มีการรับผิดชอบภายใต้กฎหมาย และนโยบายที่โปร่งใสตรวจสอบได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐจะต้องจะใช้ธรรมาภิบาลเป็นเสมือนเครื่องมือในการพัฒนาขีดความสามารถ โดยมีการส่งเสริมบทบาทให้เกิดการทำงานที่ปราศจากการทุจริต หรือการไม่นำผลประโยชน์ของสาธารณะมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว

(๔.๓) ปัญหาการทุจริตเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้ลดขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย จึงต้องจัดระบบการจัดซื้อจัดจ้างให้มีความโปร่งใส มีการตรวจสอบ และโอกาสที่เท่าเทียมกัน

(๕) ด้านปัญหายาเสพติด

รัฐจะต้องกำหนดนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นนโยบายชาติ ควบคู่ไปกับนโยบายส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม โดยการระดมสรรพกำลังของทุกภาคส่วนในสังคมให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดให้ได้ผลเป็นรูปธรรม เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม เช่น ยุทธศาสตร์ในการลดความต้องการยาเสพติด ยุทธศาสตร์ในการบำบัดรักษา ยุทธศาสตร์ในการปราบปราม ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ยุทธศาสตร์ด้านศาสนาและวัฒนธรรม

(๖) ด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๖.๑) รัฐควรกำหนดนโยบายของรัฐบาล ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกกลุ่มในสังคม โดยขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพของคนผ่านกลไกของการปฏิรูปการศึกษา ทั้งในด้านความรู้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอดในสังคม เช่น ความรู้ด้านกฎหมาย และความรู้ที่จำเป็นต่อสร้างเสริมความมั่นคงให้กับชีวิต เช่น ความรู้ในการประกอบอาชีพต่างๆ รวมทั้งเตรียมนโยบายเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ

(๖.๒) รัฐบาลควรทบทวนกฎหมายด้านสวัสดิการสังคมเพิ่มเติม โดยเฉพาะกฎหมายที่มีผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่นจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูผู้ประกอบการอาชีพคนกลางคืน โดยนำเงินภาษีที่เรียกเก็บจากสถานบริการมาพิจารณาจัดตั้งเป็นกองทุน ทั้งนี้รัฐบาลต้องมีการจัดทำฐานข้อมูลสถานบริการ และข้อมูลในส่วนของพนักงานที่ประกอบอาชีพในสถานบริการภาคกลางคืน

๒. ๑๙ นโยบายด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยกำหนดให้ประเทศไทยเป็นแผ่นดินของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ถวายเป็นพระราชสักการะแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในมหามงคลสมัยพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษาครบ ๘๔ พรรษา และกำหนดให้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นนโยบายของชาติและวาระของชาติ พร้อมทั้งมีการแต่งตั้งคณะกรรมการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแห่งชาติ โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ เพื่อขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรม